

Todd Hayen: Následujte vůdce

infokuryr.cz/n/2023/02/17/todd-hayen-nasledujte-vudce

kuryr

17. února 2023

Další zvláštností lidského chování je tendence následovat vůdce, aniž bychom přesně zkoumali, kdo tím vůdcem je. To je vidět nejen u politických vůdců, ale také u zamilovanosti do jakéhokoli typu autority (lékaři) nebo dokonce celebrit.

To by mohlo být způsobeno ztrátou skutečné postavy Boha v naší dnešní kultuře. Když byl Bůh králem, byl skutečně králem, dokonce i nad pozemskými králi určenými rodokmenem. Tehdy neexistoval způsob, jak skutečně pochopit, co Bůh může být, a tak lidé něco vymysleli, počínaje představou Boha jako starého muže s bílým voussem sedícího na trůnu. Seděl na obláčku, nic méně.

Jsem si jistý, že v té době bylo mnoho těch, kteří to brali jako metaforu, ale pravděpodobně bylo mnohem více těch, kteří to vzali zcela doslovně. Nevzdělaní a méně informovaní potřebovali vidět věci v hmotných podobách, bylo toho prostě příliš mnoho na zpracování (a to nejsem spravedlivý k „nevzdělaným a neinformovaným“, kteří skutečně MOHLI zpracovat pravého, nevyslovitelného Boha).

Takže tam byl Bůh na nebi, papež a všeobecná církev na zemi a pak králové a královny, kteří byli božsky ustanoveni a pod církví (to se týká pouze evropské křesťanské kultury).

Každý, kdo věřil v tuto božskou hierarchii, jistě věděl, že má duchovní povahu a ne pouze fyzickou. Bůh samozřejmě mohl dělat nadpřirozené věci, které se neřídily „pravidly“ přirozeného světa. A je jasné, že v těch dřívějších dobách, alespoň před osvícenstvím, lidé skutečně nerozlišovali mezi hmotným světem „příčiny a následku“ a metafyzickým, duchovním světem. Byli jedno a totéž (což se podle mě ukazuje jako pravda).

Když tedy vznikla materialistická věda, tajemství Boha bylo opuštěno. Svět příčiny a následku byl vysvětlitelný bez Boha, a voila, to bylo ono. Bůh byl vyhozen s vodou z koupele. To věděl málokdo. No, “oni” to dělají dodnes. Když Bůh nebo jeho představitel na chvíli zmizí ze země, vyjdou myši hrát a postaví si mimo jiné zlatá telata, kolem kterých tančí a oslavují.

Podle mého názoru jsou všichni tito falešní demiurgové, Fauci, Big Pharma, Biden, Walensky, Schwab (a další mimozemské elity), mezi mnoha dalšími, zlatá telata.

Jeden z mých oblíbených citátů od Carla Junga, který jsem použil v předchozích článcích, je:

Myšlenka všemocné božské bytosti je přítomna všude, nevědomě, protože je to archetyp. V psychice je vyšší síla, a pokud to není vědomě bůh, tak alespoň „břicho“, jak říká Pavel. Takže si myslím, že je moudřejší vědomě uznat myšlenku Boha, protože pokud to neuděláme, stane se z Boha něco jiného, obvykle něco zcela nesourodého a hloupého, co se může vylíhnout pouze „osvícený“ intelekt.

Věřím, že Jung věřil v Boha, ale věřil v sílu všech archetypů. Z mého pohledu je Bůh víc než jen lidský konstrukt, ale to není smyslem článku. Můžeme zůstat u Jungova citátu a uvést tento bod, který je velmi výstižný: Člověk musí splnit požadavky archetypu „Všemohoucího Božského Bytí“, aby byl vědomý a projevil se.

Když Mojžíš vystoupil na horu, aby se setkal s Bohem a dal deset přikázání dětem Izraele, tyto děti se staly právě tím: dětmi. Vytvořili Zlaté tele a do této podoby promítli svůj „archetyp Boha“. Když Boží zástupce Mojžíš na pár dní odešel, Bůh pro ně již nebyl „viditelný“.

Člověk. Co mohu říci?

No, to je všechno náboženský popis důvodu lidské tendence „následovat vůdce“. A není to úplně správné. V Bohu a uctívání Boha je mnohem více, než co jsem zde uvedl...samozřejmě...ale to může vrhnout trochu světla na tuto „lidskou tendenci“ být „veden“ a proč vidíme to, co vidíme. dnes .

I když byl Bůh velmi oblíbený, lidé měli tendenci klečet před svými lidskými vůdci, kteří byli často jejich utlačovateli. Stačí říci, že když Bůh není přítomen, je pro člověka mnohem snazší přimět ostatní lidi, aby ho uctívali. Jak říká Jung: „Považujte za moudřejší vědomě uznat myšlenku Boha, protože pokud tak neučiníme, v Bohu se stane něco jiného, obvykle něco zcela nevhodného a hloupého, jak se může vylihnout pouze ‚osvícený‘ intelekt.““

„Hloupý“ je zde klíčové slovo.

Samozřejmě to, že věříš v Boha, tě neochrání před šílenstvím od nějakého idiota, který si myslí, že ti může vládnout – nebo ti říkat, co máš dělat. Ať už je to politik nebo filmová hvězda, stále můžete být vnímaví k jejich kouzlu. Jen si myslím, že je to méně pravděpodobné. Pokud však při analýze tohoto sklonu následovat vůdce vezmeme v úvahu pouze psychologii (a nikoli teologii), nebudeme muset upustit od vysvětlení. Lidé to tak či onak vždy dělali.

Pokud si pamatujete, vždy existovali náčelníci, králové, vládci, velcí poobahové nebo jakákoli forma vůdce a vládce, kterou chcete popsat. Lidé byli vždy zamilovaní do celebrit, z jakéhokoli

důvodu. Iracionálním příkladem toho je senzace Beatles v 60. letech a od té doby samozřejmě mnoho podobných šílených „hvězdných“ posedlostí.

Jistě, v těchto případech byste to mohli považovat za zábavné nebo alespoň zajímavé. Ale pokud tento druh slepé posedlosti nemá kořeny v dospívání a nepromítá se do osoby nebo instituce, která má trochu vážnější sklony, můžete se dostat do problémů (myslíte?)

Ať už si to chcete připustit nebo ne, slepá posedlost náctiletých dívek čtyřmi mladými dlouhovlasými muži je psychologicky stejná věc jako slepá víra mas ve Fauciho, Bidena nebo dokonce Trumpa. Určitě existuje více “racionálního” materiálu, na kterém můžete pověsit klobouk s posledními příklady, ale je to stejný materiál, který dělá lidi slepými, arogantními, ignorantskými a neschopnými “promyslet si to”.

Ať už je to z jakéhokoli důvodu, a slibuji vám, že tím, že to říkám, neprokazuji žádnou ctnost, ale nikdy jsem se neprovinil tím, že jsem někoho držel nad zemí natolik, že by jeho špinavé nohy neviděly. Ani ve své práci filmového skladatele v Hollywoodu jsem nikdy neměl šílenou úctu k Johnu Williamsovi nebo Jerryemu Goldsmithovi nebo něčemu podobnému. Věděl jsem, že mají daleko větší talent než já, věděl jsem, že jsou výjimečně nadaní, ale nikdy jsem neměl pocit, že by měli něco, co ostatní méně úspěšní lidé mít nemohou.

Žasl jsem nad tím, co dělají, ale ne nutně ONI.

Možná jsem jen arogantní prdel. já to nevím. Ale tento druh „bytí“ pro mě platí i pro politiku. V minulosti jsem obdivoval určité lidi na vysokých místech, ale když se objevilo něco negativního, co jsem na nich neviděl, rychle jsem se odvrátil. Nemyslím si, že mě to dělá zvláštním, ale zajímalo by mě, jestli nepatřím k menšině. Dejte mi prosím vědět, jak se cítíte při čtení tohoto článku a zda odpovídá vaší vlastní zkušenosti.

Zajímalo by mě, jaký by byl svět, kdybychom nebyli tak posedlí ‚celebritami‘.

Nemyslím si, že to tak bylo vždy, většinou ne v politice. Myslím, že byla doba, kdy lidé skutečně naslouchali politikům, než posuzovali jejich schopnost zastávat úřad. Ale tady nejde jen o posuzování schopností nebo talentu člověka, jde o lidi sedící na piedestalu, o kterém lidé, kteří je tam postavili, věří, že je velmi nepravděpodobné, že spadnou.

Čtu Vzestup a pád Třetí říše od Williama Shirera a připadá mi fascinující, jak moc byl Hitler uctíván nejen svým osobním okolím, ale i německým obyvatelstvem jako celkem. Ačkoli většina z těchto lidí byla dosti nábožensky založená, uctívali Hitlera, jako by byl bůh nebo TEN bůh. proč tomu tak je? A proč dnes u určitých lidí zažíváme něco podobného?

Buďte si vědomi, buďte jasní, buďte bystrí, kritičtí, ptejte se, uvědomte si, že všichni občas sedíme na záchodě – všichni. Nechte tento obrázek zapadnout.

ZDROJ

PRO

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: